

Laukaan ja Hankasalmen kuntien ympäristönsuojelumääräykset

Hyväksymiskäsittely:	
<i>Laukaan Lupa- ja valvontalautakunta</i>	22.3.2022 § 26
<i>Laukaan kunnanhallitus</i>	11.4.2022 § 79
<i>Hankasalmen kunnanhallitus</i>	11.4.2022 § 60
<i>Laukaan kunnanvaltuusto</i>	25.4.2022 § 13
<i>Hankasalmen kunnanvaltuusto</i>	25.4.2022 § 12
Voimaan:	20.6.2022

SISÄLTÖ

Laukaan ja Hankasalmen kuntien ympäristönsuojelumääräykset	1
1 YLEISET MÄÄRÄYKSET	1
1 § Ympäristönsuojelumääräysten tavoitteet	1
2 § Määräysten antaminen ja valvonta	1
3 § Määräysten soveltaminen ja suhde muihin määräyksiin	1
4 § Määritelmät ja paikalliset olosuhteet	2
5 § Yleinen velvollisuus antaa valvontaa varten tarpeellista tietoa	3
2 JÄTEVEDET.....	3
6 § Ajoneuvojen, koneiden, veneiden ja muiden vastaavien laitteiden pesu	3
7 § Mattojen, tekstiilien ja muiden vastaavien pesu	4
8 § Talousjätevesien johtaminen ja käsittely viemäriverkoston ulkopuolisilla herkillä alueilla	4
9 § Vesikäymälän rakentaminen saarissa tai vastaavissa kohteissa.....	5
10 § Vähäisten jätevesien johtaminen.....	5
11 § Jätevesien maaperäkäsittelyn tai puhdistettujen jätevesien purkupaikan sijoittaminen	6
3 MAATALOUS.....	7
12 § Lannoitteiden käyttö pohjavesialueilla	7
13 § Lantavarastojen, eläinsuojien ja eläinten ulkotarhojen sijoittaminen	7
4 MELUNTORJUNTA	7
14 § Toiminnot, joihin ei sovelleta ympäristönsuojelulain 118 §:n mukaista meluilmoitusmenettelyä .	7
15 § Yleisötilaisuudet ja äänentoistolaitteiden käyttö	9
5 ILMANSUOJELU	9
16 § Ulkona tapahtuva hiekkapuhallus.....	9
17 § Rakennusten huolto- ja kunnostustoimenpiteet sekä rakennus- ja purkutyöt.....	9
18 § Katujen ja yleisten alueiden kunnossa- ja puhtaanapitoon liittyvät työt	10
6 JÄTTEET	10
19 § Eräiden jätteiden pienimuotoinen hyödyntäminen maarakentamisessa	10
20 § Rakennusten polttaminen.....	11
7 KEMIKAALIT	11
21 § Maanalaisten öljysäiliöiden tarkastaminen ja poistaminen	11
22 § Kemikaalien säilyttäminen ja varastointi	12
23 § Polttonesteen täyttö- tai jakelupaikka.....	12
8 MUUT TOIMINNOT.....	13
24 § Maalämpöjärjestelmien rakentaminen	13
25 § Lumen vastaanottopaikat	13
26 § Erotinlaitteistot	14

9 POIKKEAMINEN	14
27 § Poikkeaminen ympäristönsuojelumääräyksistä	14
10 MÄÄRÄYSTEN RIKKOMINEN JA SEURAAMUKSET	14
28 § Ympäristönsuojelumääräysten rikkomisen tai laiminlyönnin seuraamukset.....	14
11 VOIMAANTULO	15
29 § Ympäristönsuojelumääräysten voimaantulo	15

1 YLEISET MÄÄRÄYKSET

1 § Ympäristönsuojelumääräysten tavoitteet

Ympäristönsuojelumääräysten tarkoituksena on paikalliset olosuhteet huomioon ottaen ehkäistä ympäristön pilaantumista sekä poistaa ja vähentää pilaantumisesta aiheutuvia haittoja. Ympäristönsuojelumääräysten tavoitteena on myös turvata viihtyisiä ja terveellinen asuin- ja elinympäristö.

Perustelut

Ympäristönsuojelumääräykset annetaan ympäristönsuojelulain (YSL 527/2014) täytäntöön panemiseksi. Määräysten antaminen perustuu YSL 202 §:ään. Ne perustuvat paikalliseen tarpeeseen ja niissä otetaan huomioon paikalliset olosuhteet. Yleisenä tavoitteena on ehkäistä ympäristön pilaantumista sekä poistaa ja vähentää pilaantumisesta aiheutuvia haittoja siten kuin ympäristönsuojelulaissa on säädetty. Paikallisten olosuhteiden kuten pilaantumiselle herkkien alueiden huomioimisella pyritään myös turvaamaan viihtyisiä ja terveellinen asuin- ja elinympäristö.

2 § Määräysten antaminen ja valvonta

Ympäristönsuojelumääräykset antaa ympäristönsuojelulain (527/2014) 202 §:n nojalla kunta.

Näiden määräysten noudattamista valvoo YSL 22 §:n mukaisesti kunnan ympäristönsuojeluviranomainen. Kunnan ympäristönsuojeluviranomainen voi siirtää ympäristönsuojelumääräysten mukaista toimivaltaansa alaiselleen viranhaltijalle siten kuin kuntien ympäristönsuojelun hallinnosta annetun lain (64/1986) 7 §:ssä säädetään.

Perustelut

Ympäristönsuojelumääräykset antaa YSL 202 §:n nojalla kunta, ja päätöksen niistä tekee kunnanvaltuusto. YSL 202 §:n mukaisesti näiden määräysten noudattamista valvoo laissa kuntien ympäristönsuojelun hallinnosta (64/1986) tarkoitettu kunnan ympäristönsuojeluviranomainen. Ympäristönsuojeluviranomaisen tehtäviä hoitaa kunnan hallintosäännössä määräämä toimielin. Kunnan ympäristönsuojeluviranomainen voi hallintopakkoa lukuun ottamatta siirtää ympäristönsuojelumääräysten mukaista toimivaltaansa alaiselleen viranhaltijalle, siten kuin lain 64/1986 7 §:ssä säädetään.

3 § Määräysten soveltaminen ja suhde muihin määräyksiin

Nämä ympäristönsuojelumääräykset ovat voimassa Laukaan kunnan ja Hankasalmen kunnan koko alueella, ellei yksittäisessä määräyksessä toisin määrätä.

YSL 202 §:n 2 momentin mukaisesti ympäristönsuojelumääräykset eivät voi koskea luvanvaraista, ilmoituksenvaraista tai rekisteröitävää toimintaa; koeluonteista toimintaa; poikkeuksellisia tilanteita; pilaantuneen maaperän ja pohjaveden puhdistamista koskevaa ilmoitusmenettelyä tai puolustusvoimien tai rajavartiolaitoksen toimintaa.

Määräykset voivat YSL 202 §:n 3 momentin mukaisesti koskea: 1) toimia, rajoituksia ja rakennelmia, joilla ehkäistään päästöjä tai niiden haitallisia vaikutuksia; 2) erityisen häiritsevän tilapäisen melun tai tärinän torjuntaa; 3) toimintojen sijoittumisen ympäristönsuojelullisia edellytyksiä asemakaava-alueen ulkopuolella; 4) sellaisten alueiden määrittelyä, joilla ympäristön erityisen pilaantumisvaaran vuoksi on kielletty jäteveden johtaminen maahan, vesistöön taikka ojaan, lähteeseen, tekolammikkoon tai vesilain 1 luvun 3 §:n 1 momentin 6 kohdan mukaiseen noroon; 5) sellaisten alueiden ja vyöhykkeiden määrittelyä, joilla lannan ja lannoitteiden sekä maataloudessa käytettävien ympäristölle haitallisten aineiden käyttöä rajoitetaan; 6) valvontaa varten tarpeellisten tietojen antamista; 7) vesien ja meriympäristön tilan parantamista koskevia toimia, jotka ovat vesienhoidon ja merenhoidon järjestämisestä annetun lain mukaisen vesienhoitosuunnitelman tai merenhoitosuunnitelman mukaan tarpeellisia.

Kunnan viranomaisten tulee lupa-asioita ratkaistessaan ja muita viranomaispäätöksiä tehdessään huomioida ympäristönsuojelumääräysten säännökset. Ympäristönsuojelumääräyksiä sovelletaan rinnan muiden kunnallisten määräysten kanssa.

Perustelut

Ympäristönsuojelumääräykset voivat YSL 202 §:n perusteella koskea kuntaa tai sen osaa. Nämä ympäristönsuojelumääräykset ovat voimassa koko Laukaan kunnan ja Hankasalmen kunnan alueella, ellei yksittäisessä määräyksessä toisin määrätä. YSL 202 §:n 2 momentissa on säädetty, mitä määräykset eivät voi koskea, ja 3 momentissa, mitä ne voivat koskea. Kunnan viranomaisten tulee lupa-asioita ratkaistessaan ja muita viranomaispäätöksiä tehdessään huomioida ympäristönsuojelumääräysten säännökset. Ympäristönsuojelumääräyksiä sovelletaan rinnan muiden kunnallisten määräysten kanssa. Tällaisia määräyksiä ovat muun muassa rakennusjärjestys, kaavamääräykset ja jätehuoltomääräykset. Säädöshierarkiassa saman tasoisten määräysten osalta noudatetaan samaa asiaa koskevissa määräyksissä sitä, joka johtaa ympäristönsuojelun kannalta parempaan tasoon.

4 § Määritelmät ja paikalliset olosuhteet

Näitä ympäristönsuojelumääräyksiä sovellettaessa noudatetaan taulukossa 1 mainittuja määritelmiä.

Laukaan ja Hankasalmen kunnissa on pilaantumiselle herkiksi alueiksi määritetty luokitellut pohjavesialueet sekä vesistöjen ranta-alueet.

Taulukko 1. Määritelmät

Käsite	Määritelmä
Pohjavesialue	Luokitellut pohjavesialueet
Ranta-alue	Vesistöön rajoittuva maa-alue, joka ulottuu enintään 100 metrin etäisyydelle vesistön rantaviivasta. Mikäli vesistölle on määritetty keskiveden korkeuden mukainen rantaviiva, lasketaan etäisyys siitä.
Vesistö	Vesilain (587/2011) mukainen määritelmä.
Tulvanalainen alue	Alue, joka jää tulvan alle useammin kuin keskimäärin kerran 20 vuodessa eikä sitä ole suojattu tulvapenkereillä tai muilla pysyvillä rakenteilla.
Perustasoa ankarampi puhdistusvaatimus	Jätevesien laskennallisesta kuormituksesta vähenee orgaanisesta aineesta (BHK7) vähintään 90 %, kokonaisfosforista (P) vähintään 85 % ja kokonaistypestä (N) vähintään 40 %.
Talousjätevesi	Asuntojen, toimistojen, liikerakennusten ja laitosten vesikäymälöistä, keittiöistä, pesutiloista ja niitä vastaavista tiloista ja laitteista peräisin oleva jätevesi sekä ominaisuuksiltaan ja koostumukseltaan vastaava karjatilojen maitohuoneista tai muusta elinkeinotoiminnasta peräisin oleva jätevesi.
Harmaa jätevesi	Talousjätevesi, joka syntyy asumisessa erilaisista pesutoiminnoista. Ei sisällä vesikäymälän (wc) jätevesiä.
Vähäiset jätevedet	Kantovesi tai vastaava määrä harmaata jätevettä. Varustelutaso on vaatimaton eikä vesikalusteita (esim. suihku, astian- tai pyykinpesukone, paineellinen lämminvesivaraaja) ole.
Saostussäiliö	Yksi- tai useampiosainen, vesitiivis esikäsitteily, jonka läpi jätevesi virtaa ja jonka pääasiallisena tarkoituksena on

	pidättää jätevedestä erottuvat laskeutuvat kiintoaineet ja vettä kevyemmät aine-osat.
Umpisäiliö	Vesitiivis, talousjäteveden tai lietteen tilapäiseen varastoimiseen tarkoitettu säiliö, josta ei ole jäteveden purkupuutkea ympäristöön.
Maahanimeyttämö	Maahan kaivettu tai pengerrytetty talousjäteveden käsittelylaitteisto, jossa vähintään saostussäiliössä esikäsitelty jätevesi imeytetään maaperään puhdistumaan ennen sen kulkeutumista pohjaveteen.
Maasuodattamo	Maahan kaivettu tai pengerrytetty talousjäteveden käsittelylaitteisto, jossa vähintään saostussäiliössä esikäsitelty jätevesi puhdistuu kulkeutuessaan rakennetun, pääasiassa hiekkaa tai muuta maa-ainesta olevan suodatinkerroksen läpi ja se kootaan putkistolla sekä johdetaan edelleen ympäristöön tai jatkokäsittelyyn.
Pienpuhdistamo, laitepuhdistamo	Talousjäteveden käsittelylaite, jonka toimintaperiaate voi olla fysikaalinen, kemiallinen, biologinen tai niiden yhdistelmä, ja jolle laitevalmistaja ilmoittaa saavutettavan puhdistustehon.

Perustelut

Paikallisten olosuhteiden huomioiminen perustuu YSL 202 §:ään. Keskeisimmät käsitteet on määritelty selventämään käsitteiden käyttöä päätöksenteossa. Molemmassa kunnissa on paljon ranta-alueita ja niillä runsaasti asutusta. Pohjavesialueita on erityisen paljon Laukaassa. Useilla pohjavesialueilla on merkittävää vedenottoa. Pohjavesialueiden määrittely perustuu Keski-Suomen Ely-keskuksen 1.6.2020 luokitteluun pohjavesialueisiin ja niiden rajaukseen. Ranta-alueen määrittely on rajattu 100 metrin etäisyyteen, koska samaa etäisyyttä on käytetty myös haja-asutuksen jätevesiä koskevassa lainsäädännössä, ja Suomen ympäristökeskus on tuottanut kartta-aineiston tälle etäisyydelle. Jätevesien käsittelymenetelmien osalta säädosmuutosten jälkeen määritelmät puuttuvat lain ja asetuksen tasolta, joten määrittelyä ympäristönsuojelumääräysten yhteydessä on pidetty tarpeellisenä.

5 § Yleinen velvollisuus antaa valvontaa varten tarpeellista tietoa

Kiinteistönhaltijan tai omistajan, alueen käyttäjän, toiminnan harjoittajan tai tapahtuman järjestäjän on annettava kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle valvontaa varten tarpeelliset tiedot ympäristön pilaantumisen vaaraa aiheuttavasta toiminnasta sekä toimenpiteistä, laitteista ja suunnitelmista, joilla on tarkoituksena ehkäistä ja torjua ympäristön pilaantumista.

Perustelut

YSL 202 §:n mukaan määräykset voivat koskea valvontaa varten tarpeellisten tietojen antamista. YSL 6 §:n mukaan toiminnanharjoittajan on oltava selvillä toimintansa ympäristövaikutuksista, ympäristöriskeistä ja niiden hallinnasta sekä haitallisten vaikutusten vähentämismahdollisuuksista (selvilläolovelvollisuus). Lisäksi YSL 157 §:n mukaan kiinteistön omistajan on huolehdittava siitä, että talousjätevesijärjestelmästä on jätevesistä ympäristöön aiheutuvan kuormituksen arviointia varten selvitys ja järjestelmän käyttö- ja huolto-ohjeet. Ne on pyydettäessä esitettävä valvontaviranomaiselle.

2 JÄTEVEDET

6 § Ajoneuvojen, koneiden, veneiden ja muiden vastaavien laitteiden pesu

Ajoneuvojen, koneiden, veneiden ja muiden vastaavien laitteiden pesu on kielletty katu- ja tiealueilla, parkkipaikoilla sekä yleisillä uimarannoilla, venesatamissa ja muilla yleisessä käytössä olevilla ranta-alueilla.

eilla. Pienimuotoinen ja satunnainen pesu on sallittua kiinteistön haltijan omilla piha-alueilla. Pesuainetta sisältäviä vesiä ei saa johtaa suoraan vesistöön. Pesussa käytettävät pesuaineet eivät saa sisältää liuottimia.

Ajoneuvojen, koneiden, veneiden ja muiden vastaavien laitteiden pesu on toteutettava niin, että siitä ei aiheudu ympäristön tai pohjaveden pilaantumisen vaaraa eikä haittaa naapurustolle.

Ajoneuvojen, koneiden, veneiden ja muiden vastaavien laitteiden säännöllisessä ja laajamittaisessa pesutoiminnassa pesuvedet on johdettava hiekan- ja öljynerotuskaivon kautta jätevesiviemäriverkostoon. Viemäriverkostojen ulkopuolisilla alueilla pesuvedet on johdettava hiekan- ja öljynerotuskaivon kautta jätevesien käsittelyjärjestelmään. Pesemisen tulee tapahtua tähän tarkoitukseen rakennetulla tiivispohjaisella pesupaikalla.

Perustelut

YSL 202 §:n 3 momentin 1 kohdan mukaan määräykset voivat koskea toimia, rajoituksia ja rakennelmia, joilla ehkäistään päästöjä tai niiden haitallisia vaikutuksia. Ympäristönsuojelulain 16 §:ssä on säädetty maaperän pilaamiskiellosta ja ympäristönsuojelulain 17 §:ssä pohjaveden pilaamiskiellosta. Määräyksen tarkoituksena on ennaltaehkäistä ajoneuvojen, veneiden ja muiden laitteiden pesussa liukenevien haitallisten aineiden, kuten öljyn tai liuottimien pääsy vesistöihin, maaperään tai pohjaveteen. Pesussa käytettävät pesuaineet saattavat aiheuttaa pohjaveden pilaantumisen vaaraa. Yleisillä katualueilla pesuvedet voivat liata hulevesiä. Laajamittaisessa pesutoiminnassa syntyy huomattavia määriä pesuvesiä, jotka sisältävät pesuaineita sekä pesussa liuenneita muita haitallisia aineita, jotka aiheuttavat ympäristön pilaantumisen vaaraa. Säännöllisellä ja laajamittaisella pesutoiminnalla tarkoitetaan useita kertoja vuodessa toistuvaa, yleensä useamman kuin yhden veneen, ajoneuvon tms. pesemistä. Kyseessä voi olla muukin kuin ammattimainen toiminta.

7 § Mattojen, tekstiilien ja muiden vastaavien pesu

Mattojen, tekstiilien ja muiden vastaavien pesu kiinteistöllä tulee järjestää siten, että pesuvedet eivät joudu suoraan vesistöön tai aiheuta ympäristön pilaantumisen vaaraa.

Perustelut

YSL 202 §:n 3 momentin 1 kohdan mukaan määräykset voivat koskea toimia, rajoituksia ja rakennelmia, joilla ehkäistään päästöjä tai niiden haitallisia vaikutuksia. Ympäristönsuojelulain 16 §:ssä on säädetty maaperän pilaamiskiellosta ja ympäristönsuojelulain 17 §:ssä pohjaveden pilaamiskiellosta. Määräyksen tarkoituksena on ennaltaehkäistä mattojen, tekstiilien ja muiden vastaavien pesussa käytettävien pesuaineiden haitat vesistöihin, maaperään tai pohjaveteen.

8 § Talousjätevesien johtaminen ja käsittely viemäriverkoston ulkopuolisilla herkillä alueilla

Pohjavesialueilla talousjätevesien imeyttäminen maahan on kielletty. WC-jätevedet on johdettava umpisäiliöön tai rakennettava kuivakäymälä. Pesuvesien jätevesijärjestelmän on oltava tiivis ja puhdistetut jätevedet on johdettava ensisijaisesti pohjavesialueen ulkopuolelle. WC-jätevesien ja harmaiden jätevesien yhteiskäsittelyn edellytyksenä on jätevesijärjestelmän tiiviyys ja puhdistettujen jätevesien johtaminen pohjavesialueen ulkopuolelle.

Lähempänä kuin 50 metriä rantaviivasta WC-jätevedet on johdettava umpisäiliöön tai rakennettava kuivakäymälä. Harmaat jätevedet tulee käsitellä siten, että jätevesien kokonaispuhdistustaso täyttää ankaramman tason puhdistusvaatimuksen: orgaaninen aines (BHK7) vähenee 90 %, kokonaisfosfori (P) 85 % ja kokonaistyyppi (N) 40 %. Harmaiden jätevesien käsittelyjärjestelmä voi olla pienpuhdistamo, maasuodattamo tai maahanimeyttämö tai muu vastaavan puhdistustason saavuttava käsittelyjärjestelmä.

Ranta-alueella 50 – 100 metrin etäisyydellä vesistöstä tai alle 5000 m²:n kiinteistöillä jätevedet on käsiteltävä siten, että jätevesien kokonaispuhdistustaso täyttää ankaramman tason puhdistusvaatimuksen:

orgaaninen aines (BHK7) vähenee 90 %, kokonaisfosfori (P) 85 % ja kokonaistyyppi (N) 40 %. Käsittelyjärjestelmä voi olla pienpuhdistamo, fosforinpoistolla tehostettu maasuodattamo tai muu vastaavan puhdistusvaatimuksen saavuttava käsittelyjärjestelmä.

Muilla kuin edellä mainituilla alueilla jätevedet on käsiteltävä perustason puhdistusvaatimuksen (orgaaninen aines (BHK7) vähenee 80 %, kokonaisfosfori (P) 70 % ja kokonaistyyppi (N) 30 %) mukaisesti. Käsittelyjärjestelmä voi olla pienpuhdistamo, maasuodattamo, maahanimeyttämö tai muu vastaavan puhdistusvaatimuksen saavuttava käsittelyjärjestelmä.

Umpisäiliössä tulee olla täyttymishälytin.

Jäteveden imeytyksessä maaperän on oltava siihen tutkitusti soveltuva.

Perustelut

YSL 202 §:n 3 momentin 4 kohdan mukaan määräykset voivat koskea sellaisten alueiden määrittelyä, joilla ympäristön erityisen pilaantumisvaaran vuoksi on kielletty jäteveden johtaminen maahan, vesistöön taikka ojaan, lähteeseen, tekolammikoon tai vesilain 1 luvun 3 §:n 1 momentin 6 kohdan mukaiseen noroon. Ympäristönsuojelulain 17 §:ssä on säädetty pohjaveden pilaamiskiellosta. Ankarimmat vaatimukset ovat tarpeen myös pohjaveden pilaantumisen vaaran ehkäisemiseksi pohjavesialueilla. Ympäristönsuojelulain 155 §:n 1 momentin mukaan, jos kiinteistöä ei ole liitetty viemäriverkostoon eikä toimintaan tarvita ympäristölupaa, jätevedet on johdettava ja käsiteltävä siten, ettei niistä aiheudu ympäristön pilaantumisen vaaraa. YSL 156c §:n 2 momentin mukaan kunnan ympäristönsuojelumääräyksissä voidaan antaa 202 §:n nojalla perustason puhdistusvaatimusta ankarampia vaatimuksia, jos ne ovat välttämättömiä paikallisten ympäristöolosuhteiden vuoksi. Perustason puhdistusvaatimuksen täyttäminen ei ranta-alueella ole riittävä vesistöön kohdistuvan kuormituksen vähentämiseksi. Alle 5000 m²:n kiinteistöillä edellytetään myös ankarampaa vaatimusta, koska pienten kiinteistöjen alueilla voi sijaita paljon jätevesien purkupaikkoja ja talousvesikaivoja lähellä toisiaan. Pesuvesien pohjavesialueen ulkopuolelle johtamisen ensisijaisuuden vaatimuksesta on mahdollista poiketa vain perustellusta syystä. Puhdistetut pesuvedet voidaan johtaa pohjavesialueelle esimerkiksi silloin, kun kysymyksessä on vanhan rakennuksen jätevesijärjestelmän uusiminen ja jätevesien johtaminen on teknisesti poikkeuksellisen haastavaa. Myös puhdistettu jätevesi sisältää ravinteiden lisäksi esimerkiksi ulosteperäisiä mikrobeja, lääkeainejäämiä, raskasmetallijäämiä ja muita vastaavia aineita, jotka voivat aiheuttaa pohjaveden pilaantumisen riskin sekä vaarantaa pohjaveden laadun tai vesistön tilan. Imeyttämiseen soveltuvalle maaperällä tarkoitetaan maaperää, jossa riittävää puhdistumista tapahtuu, mutta esimerkiksi vettymishaittoja ei ilmene. Maaperän soveltuvuus tulee osoittaa esimerkiksi dokumentoidulla imeytyskokeella tai rakeisuusanalyysillä.

9 § Vesikäymälän rakentaminen saarissa tai vastaavissa kohteissa

Vesikäymälän rakentaminen on kielletty sellaisilla kiinteistöillä, joihin ei ole ympärivuotista tieyhteyttä tai mahdollisuutta säännölliseen lietetyhjennykseen.

Perustelut

YSL 202 §:n 3 momentin 1 kohdan mukaan määräykset voivat koskea toimia, rajoituksia ja rakennelmia, joilla ehkäistään päästöjä tai niiden haitallisia vaikutuksia. Määräyksellä ehkäistään vesikäymälän jätevesistä aiheutuvaa ympäristön pilaantumista sellaisilla alueilla, joihin ei päästä ympärivuotisesti suorittamaan lietetyhjennyksiä tai esimerkiksi huoltamaan epäkunnossa olevaa jätevesijärjestelmää. Tällaisia alueita voivat olla esimerkiksi saaret, jotka eivät ole lietetyhjennyksen piirissä, tai kiinteistöt, joille ei johda lietetyhjennyskaluston kestävää tietä. Saarissa tai vastaavilla alueilla jätevesiä ei usein ole mahdollista käsitellä ympäristönsuojelulain 155.1 §:n mukaisesti. Tästä johtuen on perusteltua kieltää vesikäymälän rakentaminen kyseisillä alueilla.

10 § Vähäisten jätevesien johtaminen

Muut kuin vesikäymälän jätevedet voidaan kaikilla alueilla johtaa puhdistamatta maahan, jos niiden määrä on vähäinen eikä niistä aiheudu ympäristön tai pohjaveden pilaantumisen vaaraa. Uuden loma-asunnon tai saunan vähäiset jätevedet tulee johtaa imeytyskaivon tai vastaavan kautta. Tiskivesiä sisältäville jätevesille tulee olla esikäsiteltyä saostus. Jo olemassa olevien rakennusten vähäiset jätevedet

voidaan imeyttää maahan myös 10 metriä lähemmäksi rantaviivaa. Imeyttämisen tulee olla hallittua, eivätkä jätevedet eivät saa joutua suoraan vesistöön tai ojaan.

Perustelut

YSL 155 §:n mukaan, jos kiinteistöä ei ole liitetty viemäriverkostoon eikä toimintaan tarvita ympäristölupaa, jätevedet on johdettava ja käsiteltävä siten, ettei niistä aiheudu ympäristön pilaantumisen vaaraa. Talousjätevedet on käsiteltävä ennen niiden johtamista maahan, vesistöön taikka ojaan, tekolammikkoon tai vesilain 1 luvun 3 §:n 1 momentin 6 kohdan mukaiseen noroon. Muut kuin vesikäymälän jätevedet voidaan johtaa puhdistamatta maahan, jos niiden määrä on vähäinen eikä niistä aiheudu ympäristön pilaantumisen vaaraa. Määräys on tarpeen haitallisten vaikutusten ehkäisemiseksi. Olemassa olevien rakennusten vähäiset jätevedet voidaan imeyttää maahan myös 10 metriä lähemmäksi rantaviivaa, mikäli ympäristön pilaantumisen vaaraa ei aiheudu. Ympäristönsuojeluviranomainen arvioi jäteveden vähäisyyttä ja ympäristön pilaantumisen vaaraa tapauskohtaisesti.

11 § Jätevesien maaperäkäsittelyn tai puhdistettujen jätevesien purkupaikan sijoittaminen

Puhdistettujen jätevesien purkupaikan ja jätevesien maaperäkäsittelylaitteistojen sijoittamisessa tulee noudattaa taulukossa 2 määriteltyjä vähimmäissuojaetäisyyksiä pilaantumiselle herkeksi määriteltyihin kohteisiin. Viranomaisen voi tarvittaessa tapauskohtaisesti edellyttää myös suurempia vähimmäissuojaetäisyyksiä riippuen esimerkiksi jäteveden määrästä ja laadusta, maastosta ja maaperästä. Kiinteistön jätevesijärjestelmää ei saa sijoittaa tulvanalaiselle alueelle.

Taulukko 2. Vähimmäissuojaetäisyydet pilaantumiselle herkkiin kohteisiin

Kohde	Vähimmäissuojaetäisyys (m)
Talousvesikaivo tai lähde	
WC-jätevesiä sisältävät jätevedet	50
pelkät pesuvedet (harmaat jätevedet)	40
vähäiset jätevedet	20
Kiinteistön raja, tie	5 asianosaisten kirjallisella suostumuksella puhdistetut jätevedet voidaan johtaa lähemmäksi
Vesistö	
muu kuin vähäinen jätevesi	30
vähäinen jätevesi	10
Suojakerros ylimmän pohjavesitason yläpuolella maaperäkäsittelyssä	
maasuodattamon kokoomakerroksen pohjasta	1
maahanimeyttämön jakokerroksen pohjasta	1
Ranta-alueella imeytys- ja kokoojaputkistot vuotuisen keski-vedenpinnan yläpuolella	1

Perustelut

YSL 202 §:n 3 momentin 1 kohdan mukaan määräykset voivat koskea toimia, rajoituksia ja rakennelmia, joilla ehkäistään päästöjä tai niiden haitallisia vaikutuksia. Ympäristönsuojelulain 202 §:n 3 momentin 3 kohdan mukaan määräykset voivat koskea toimintojen sijoittumisen ympäristönsuojelullisia edellytyksiä asemakaava-alueen ulkopuolella. Tapauskohtaisesti tarvittavaan suojaetäisyyteen vaikuttavat mm. maaperäolosuhteet, sijaintipaikan kaltevuus ja pohjavesiolosuhteet, jotka suunnittelussa tulee huomioida. Vähimmäissuojaetäisyydet ovat yleismääräys, jonka tarkoituksena on haitallisten vaikutusten ehkäisy. Vähimmäissuojaetäisyyksien tarkoituksena on ehkäistä jätevesistä mahdollisesti aiheutuvaa haittaa, kuten kaivojen tai vesistön pilaantumista sekä ehkäistä puhdistettujen jätevesien pääsyä herkkiin kohteisiin haitallisissa määrin. Vähimmäissuojaetäisyyksillä voidaan myös ehkäistä muita mahdollisia haittoja, kuten hajuhaittoja. Kiinteistön jätevesijärjestelmää ei saa sijoittaa tulvanalaiselle alueelle, koska on tarpeen ehkäistä tulvaveden pääsy jäteveden käsittelyjärjestelmiin ja tästä

mahdollisesti aiheutuva käsittelyjärjestelmän häiriintyminen tai puhdistamattoman jäteveden pääsy tulvaveden mukana vesistöön ja ranta-alueille.

3 MAATALOUS

12 § Lannoitteiden käyttö pohjavesialueilla

Eläinten lietelannan ja virtsan, puhdistamolietepohjaisten lannoitteiden sekä puristenesteen levittäminen on kielletty pohjavesialueilla. Kuivalannan syyslevitys on kielletty pohjavesialueella.

Perustelut

YSL 202 §:n 3 momentin 5 kohdan mukaan määräykset voivat koskea sellaisten alueiden ja vyöhykkeiden määrittelyä, joilla lannan ja lannoitteiden sekä maataloudessa käytettävien ympäristölle haitallisten aineiden käyttöä rajoitetaan. Ympäristönsuojelulain 17 §:ssä on säädetty pohjaveden pilaamiskiellosta. Lannoitteiden käytöstä on säädetty valtioneuvoston asetuksen eräiden maa- ja puutarhataloudesta peräisin olevien päästöjen rajoittamisesta, 1250/2014) 10 §:ssä. Kunnallisissa määräyksissä voidaan antaa lainsäädäntöä koskevia tiukempia määräyksiä. Ankarammat vaatimukset ovat tarpeen pohjaveden pilaantumisen vaaran ehkäisemiseksi erityisesti pohjavesialueilla. Lietelannan- ja virtsan, puhdistamolietepohjaisten lannoitteiden sekä puristenesteen käyttö lannoitteena pohjavesialueella ja kuivalannan syyslevitys voi aiheuttaa pohjaveden pilaantumisen vaaraa ja vaarantaa talousveden laadun. Rajoitukset perustuvat pohjaveden suojeluun.

13 § Lantavarastojen, eläinsuojien ja eläinten ulkotarhojen sijoittaminen

Uutta lantavarastoa tai luvan-/ilmoituksenvaraisuuden ulkopuolelle jäävää eläinsuojaa ei saa sijoittaa 50 metriä lähemmäksi naapurin asuinrakennusta. Uusien eläinsuojien, eläinten ulkotarhojen ja lantavarastojen sijoittamisessa on otettava huomioon mahdolliset naapurustolle aiheutuvat hajuhaitat sekä muut mahdolliset ympäristön pilaantumisen vaaraa aiheuttavat seikat. Eläinten ulkotarhaa tai ratsastuskenttää ei saa sijoittaa 10 metriä lähemmäksi vesistöä, puroa, noroa tai valtaojaa eikä 30 metriä lähemmäksi talousvesikaivoa tai lähdettä. Eläinten ulkotarhoista ja ratsastuskentiltä tulee poistaa lanta säännöllisesti lantavarastoon. Pintamaa ja rakenteet on uusittava tarvittaessa.

Perustelut

YSL 202 §:n 3 momentin 1 kohdan mukaan määräykset voivat koskea toimia, rajoituksia ja rakennelmia, joilla ehkäistään päästöjä tai niiden haitallisia vaikutuksia. Ympäristönsuojelulain lupa- ja ilmoitusmenettelyn ulkopuolelle jäävät eläinsuojien ja niihin liittyvien toimintojen sijoittaminen suhteessa asuinkiinteistöihin ja vesistöihin, puroihin, noroihin ja vastaaviin herkkiin kohteisiin on perusteltua niiden aiheuttamien hajuhaittojen ja ravinnepäästöjen vuoksi. Uusien eläinsuojien ja niihin liittyvien toimintojen sijoittumista on tarpeen säännellä, jotta voidaan rajoittaa vesistöihin kohdistuvaa hajakuormitusta sekä ehkäistä naapurustolle aiheutuvia haittoja, kuten haju- tai pölyhaittaa. Määräystä sovelletaan säännöllisesti ulkoilevien kotieläinten, kuten hevosten ja lampaiden ulkotarhoihin. Määräystä ei sovelleta lemmikkien piha-aitauksiin. Maatalouden lantavarastojen, jaloittelualueiden ja ulkotarhojen ruokinta- ja juomapaikoista säädetään lisäksi muun muassa Valtioneuvoston asetuksessa eräiden maa- ja puutarhataloudesta peräisin olevien päästöjen rajoittamisesta, 1250/2014.

4 MELUNTORJUNTA

14 § Toiminnot, joihin ei sovelleta ympäristönsuojelulain 118 §:n mukaista meluilmoitusmenettelyä

Taulukossa 3 mainituista toiminnoista ei tarvitse tehdä YSL 118 §:n mukaista meluilmoitusta. Kyseisissä toiminnoissa toiminnanharjoittajan on kuitenkin huolehdittava asianmukaisesta meluntorjunnasta. Taulukossa 3 mainitun toiminnan sijoituksessa asutuksen, palvelujen tai herkkien kohteiden (päiväkotit, sairaala, koulu tai vastaava) läheisyyteen on toiminnanharjoittajan tiedotettava mahdollisia haitankärsijöitä vähintään 14 päivää ennen toiminnan alkamista. Tiedotteesta tulee käydä ilmi ainakin työn kokonaiskesto, päivittäinen työaika sekä yhteystiedot.

Taulukko 3. Toiminnot, joista ei tarvitse tehdä YSL 118 §:n mukaista meluilmoitusta.

Toiminto
Päiväaikaan, klo 07.00 – 22.00 järjestettävä yksipäiväinen ja yksittäinen tapahtuma, esim. markkinat, yrityksen pihalla järjestettävä mainostapahtuma
Ilotulitus
Alle viikon kestävä sirkus, tivoli tai vastaava
Rakentamisen yhteydessä tehtävä räjäytystyö, lyöntipaalaus tai muu vastaava rakentamis- ja purkutyö, mikäli työtä tehdään arkisin ma-pe klo 07-18.00 ja työ kestää enintään kymmenen päivää. Toiminnanharjoittajan on tiedotettava työmaan vaikutuspiirissä olevien kiinteistöjen haltijoille melu- ja värinähaittaa aiheuttavan työn laadusta, sen kestosta ja työmaan vastaavasta yhteyshenkilöstä. Ilmoitus on tehtävä myös Laukaan kunnan ympäristönsuojeluun vähintään 14 päivää ennen työn aloittamista.
Rakentamisen yhteydessä tehtävä louhinta ja murskaus, mikäli työ tehdään arkisin ma-pe klo 07.00-18.00 ja työ kestää enintään kymmenen päivää. Toiminnanharjoittajan on tiedotettava työmaan vaikutuspiirissä olevien kiinteistöjen haltijoille melu- ja värinähaittaa aiheuttavan työn laadusta, sen kestosta ja työmaan vastaavasta yhteyshenkilöstä. Ilmoitus on tehtävä myös Laukaan kunnan ympäristönsuojeluun vähintään 14 päivää ennen työn aloittamista. Murskauslaitteisto on varustettava tehokkailla kastelulaitteilla ja tiiviillä pölykatteilla. Mikäli pölynsidonnassa ei voida käyttää kastelua, tulee käyttää pölynerottimia. Porauslaitteet on varustettava tarkoituksenmukaisella pölynkeräyslaitteistolla, joka on oltava käytössä aina, kun työtä tehdään.
Liikenneväylien sekä yhdyskuntateknisten laitteiden kunnossapitotyöstä johtuva tilapäinen melu, mikäli työn suorittamista on liikenneturvallisuuden, liikenteen sujuvuuden tai muusta perustellusta syystä pidettävä välttämättömänä.
Maa- ja metsätalouselinkeinojen harjoittamisen vuoksi välttämätön ja tilapäinen häiritsevää melua aiheuttava toiminta, kuten leikkuupuimurin, heinän-/viljankuivurin tai muun työkoneen tai laitteen käyttö.

Perustelut

YSL 202 §:n 3 momentin 2 kohdan mukaan määräykset voivat koskea erityisen häiritsevän tilapäisen melun tai värinän torjuntaa. Tiedottaminen on perusteltua YSL 202 §:n 3 momentin 1 kohdan perusteella. Toiminnasta tiedottamista koskeva määräys on tarpeen, jotta naapurit ja muut melu- tai pölyhaittaa kokevat tahot voivat varautua toimintaan sekä tarvittaessa olla yhteydessä toiminnanharjoittajaan. YSL 202 §:n 3 momentin 6 kohdan perusteella määräykset voivat koskea myös valvontaa varten tarpeellisten tietojen antamista. YSL 118 §:n 3 momentin mukaisesti kunta voi antaa ympäristönsuojelumääräyksen toiminnoista, joista ei tarvitse tehdä pykälän mukaista meluilmoitusta. Laukaan ja Hankasalmen kunnissa määräyksessä kuvatuista toiminnoista ei ole tarpeen tehdä meluilmoitusta, sillä kyseisten toimintojen sijoituksessa päiväaikaan ja arkipäiviin ei toiminnasta katsota aiheutuvan merkittävää meluhaittaa. Asutuksen, palvelujen tai herkkien kohteiden läheisyydessä olevista toimista on perusteltua määrätä tiedottamaan, jotta haitankärsijöillä on mahdollisuus ennalta varautua meluhaittaa aiheuttaviin toimintoihin ja tarvittaessa saada lisätieto meluntorjuntatoimenpiteistä tai hiljaisista ajoista. Toiminnan päivit- täisen suorittamisen aikarajoituksen tarkoituksena on turvata lepoajan rauhoittaminen asuin- ja vastaavilla kiinteistöillä.

YSL 118 §:n mukaan toiminnanharjoittajan on tehtävä kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle ilmoitus rakentamisesta, yleisötilaisuudesta tai muusta tilapäistä melua tai värinää aiheuttavasta toimenpiteestä tai tapahtumasta, jos melun tai värinän on syytä olettaa olevan erityisen häiritsevää ja toiminta sijaitsee vain ko. kunnan alueella. Ilmoitusta ei tarvitse tehdä ympäristölupaa edellyttävästä toiminnasta, yksityishenkilön talouteen liittyvästä toiminnasta, puolustusvoimien toiminnasta eikä sellaisesta tilapäisestä toiminnasta, josta kunta on antanut ympäristönsuojelumääräykset 202 §:n nojalla ja samalla määrännyt, ettei ilmoitusvelvollisuutta ole. Vakiintuneen käytännön mukaan meluilmoitusta edellytetään aina muun muassa raliajoista, festivaaleista ja konserteista sekä iltaisin, öisin tai viikonloppuisin tapahtuvasta rakentamiseen liittyvästä melusta.

15 § Yleisötilaisuudet ja äänentoistolaitteiden käyttö

Yleisötilaisuuksissa ja muissa tilapäisissä tapahtumissa äänentoistolaitteet on suunnattava ja säädettävä siten, että melu suuntautuu pois päin lähimmistä häiriintyvistä kohteista eikä niiden käyttö aiheuta erityisen häiritsevää meluhaittaa naapurustolle. Äänentoistolaitteiden häiritsevä käyttö ulkotiloissa on kielletty yleisesti yöaikaan klo 22 – 07 välisenä aikana ja lisäksi päiväaikaan herkkien kohteiden (sairaala, päiväkotit, koulu, hoitokoti tai vastaava) läheisyydessä. Häiritsevää melua aiheuttavan yleisötilaisuuden tai tapahtuman, joka ei edellytä YSL 118 §:n mukaista meluilmoitusta, järjestäjän on ilmoitettava tapahtumasta vaikutusalueen kiinteistöille kirjallisesti vähintään 14 päivää ennen tapahtuman järjestämistä. Ilmoituksesta tulee käydä ilmi tapahtuman luonne, tapahtumapaikka, kokonaiskesto, melun arvioitu esiintymisaika sekä järjestäjän vastuuhenkilön yhteystiedot, josta tämän voi tavoittaa koko tapahtuman ajan.

Perustelut

YSL 202 §:n 3 momentin 2 kohdan mukaan määräykset voivat koskea erityisen häiritsevän tilapäisen melun tai tärinän torjuntaa. Äänentoistolaitteita koskevilla määräyksillä ehkäistään melusta aiheutuvaa haittaa naapureille ja melulle herkkien kohteiden läheisyydessä. Lyhytaikainenkin kova melu voi aiheuttaa haittaa ympäristössä ja ihmisen toiminnasta aiheutuva melu katsotaan ympäristönsuojelulaissa päästöksi, joten haitan rajoittaminen ympäristönsuojelumääräyksillä on perusteltua. Äänentoistolaitteiden käytön rajoittaminen yöaikaan ja herkkien kohteiden läheisyydessä on perusteltua ihmisten riittävän levon ja herkkien kohteiden toiminnan turvaamisen vuoksi.

5 ILMANSUOJELU

16 § Ulkona tapahtuva hiekkapuhallus

Tilapäisessä suihkupuhalluksessa (mm. hiekkapuhallus), kemiallisessa maalinpoistossa ja muissa kunnostustöissä on käytettävä sellaisia suojauksia, että jätteen ja haitallisten aineiden pääsy ilmaan, maaperään ja viemäriin estetään. Työn jälkeen työkohteen ympäristö on siivottava ja syntyneet jätteet toimittettava jätteiden laadun edellyttämään käsittelyyn.

Perustelut

YSL 202 §:n 3 momentin 1 kohdan mukaan määräykset voivat koskea toimia, rajoituksia ja rakennelmia, joilla ehkäistään päästöjä tai niiden haitallisia vaikutuksia. Ympäristönsuojelulain 16 §:ssä on säädetty maaperän pilaamiskiellosta. Ulkona tapahtuvan hiekkapuhalluksen tai painepesun yhteydessä voi ilmaan, maaperään tai viemäriin joutua pölyä ja haitallisia aineita. Määräys on tarpeen ilman ja maaperän suojelun kannalta. Ulkotiloissa tapahtuva pysyvä laitosmainen suihkupuhallus on ympäristönsuojelulain mukaan luvanvaraista.

17 § Rakennusten huolto- ja kunnostustoimenpiteet sekä rakennus- ja purkutytöt

Ulkotiloissa suoritettavien maalaus-, kunnostus-, rakennus- tai purkutöiden yhteydessä tulee huolehtia siitä, että toiminnasta aiheutuva melu, pöly, liuotainhöyryt tai muut vastaavat päästöt eivät aiheuta haittaa tai vaaraa ympäristölle tai ulkona liikkuvien terveydelle. Päästöjen leviäminen ympäristöön tulee estää esimerkiksi suojapeittein tai muulla asianmukaisella tavalla. Päästöjen torjuntaan tulee kiinnittää erityistä huomiota, kun työtä tehdään herkkien kohteiden (koulu, päiväkotit, sairaala tai vastaava) läheisyydessä. Tarvittaessa työmaaliikenteen pölyntorjunnasta tulee huolehtia ajoväylien kastelulla.

Perustelut

YSL 202 §:n 3 momentin 1 kohdan mukaan määräykset voivat koskea toimia, rajoituksia ja rakennelmia, joilla ehkäistään päästöjä tai niiden haitallisia vaikutuksia. Suoritettaessa erilaisia kunnostus-, huolto-, rakennus- tai purkutöitä voi ympäristöön päästä ympäristön pilaantumista tai sen vaaraa aiheuttavaa ja terveydelle ja viihtyvyydelle haitallisia päästöjä. Määräys näiden päästöjen rajoittamiseksi on tarpeen terveyden ja omaisuuden suojelun vuoksi.

18 § Katujen ja yleisten alueiden kunnossa- ja puhtaanapitoon liittyvät työt

Hiekoitushiekan koneellisen poistamisen tai muun koneellisen kunnossapito- ja puhtaanapitotyön aikana on huolehdittava riittävästä pölyntorjunnasta esimerkiksi kastelemalla puhdistettava alue tarvittaessa tai suorittamalla työ pintojen ollessa märkiä sateesta tai sulamisvesistä. Ilmapuhaltimen käyttö hiekanpoistossa kadulta, parkkipaikalta tai vastaavalta alueelta on kielletty.

Perustelut

YSL 202 §:n 3 momentin 1 kohdan mukaan määräykset voivat koskea toimia, rajoituksia ja rakennelmia, joilla ehkäistään päästöjä tai niiden haitallisia vaikutuksia. Pölyntorjunta on tärkeää hyvän ilmanlaadun turvaamiseksi. Määräys on tarpeen, jotta voidaan rajoittaa päästöjä ilmaan etenkin keväisin, jolloin ilmanlaatu on usein huono katualueiden voimakkaan pölyämisen vuoksi.

6 JÄTTEET

19 § Eräiden jätteiden pienimuotoinen hyödyntäminen maarakentamisessa

Pienimuotoisessa maarakentamisessa voidaan hyödyntää kertaluontoisesti betoni- ja tiilimurskeita tai muuta Mara-asetuksessa mainittua jätettä korvaamaan luonnonaineksia, silloin kun hyödynnettävän jätteen määrä ei ylitä 500 tonnia. Ympäristönsuojeluviranomaiselle on tehtävä kirjallinen ilmoitus jätteen sijoittamisesta maaperään vähintään 30 vuorokautta ennen hankkeeseen ryhtymistä. Jos ilmoitus tehdään hyödyntämisaikan omistajan puolesta, omistajalta saatu kirjallinen hyväksyntä on liitettävä ilmoitukseen. Maarakentamisen päätyttyä on ympäristönsuojeluviranomaiselle annettava kirjallinen selvitys siitä, miten valvontailmoituksen mukainen jätteiden hyödyntäminen on toteutunut.

Edellä mainittujen jätteiden hyödyntäminen maarakentamisessa on mahdollista seuraavin edellytyksin:

- hyödyntämisaikka ei sijaitse pohjavesialueella tai oleskeluun tarkoitettulla piha-alueella
- etäisyys vesistöön ja kaivoon on vähintään 30 m
- hyödynnettävä jäte ei sisällä MARA-asetuksen raja-arvot ylittäviä pitoisuuksia haitallisia aineita, jätteitä eikä teräksiä
- betoni-, kevytbetoni- ja asfalttijätteiden suurin sallittu palakoko on 90 mm ja tiilijätteen suurin sallittu palakoko on 150 mm
- jätteellä rakennettavan kerroksen paksuus saa olla enintään 100 cm
- jätettä käytetään vain rakenteen todellisen rakennusteknisen tarpeen edellyttämä määrä
- jätettä sisältävä rakenne peitetään tai päällystetään

Ympäristönsuojeluviranomaiselle tehtävästä ilmoituksesta on käytävä ilmi:

- ilmoituksen tekijä ja hänen yhteystietonsa
- hyödyntämiskohteen sijainti
- jätelaji, sen alkuperä ja jätteen luovuttaja
- hyödynnettävä määrä ja hyödyntämisen ajankohta
- liukoisuustodistus tai muu todistus jätteen ympäristökelpoisuudesta
- asemapiirros hyödyntämisaikan sijainnista kiinteistöllä
- selvitys hyödyntämiskohteen rakennekerroksista
- etäisyydet talousvesikäytössä oleviin kaivoihin ja vesistöön

Perustelut

YSL 202 §:n 3 momentin 1 kohdan mukaan määräykset voivat koskea toimia, rajoituksia ja rakennelmia, joilla ehkäistään päästöjä tai niiden haitallisia vaikutuksia ja 3 momentin 6 kohdan mukaan määräykset voivat koskea valvontaa varten tarpeellisten tietojen antamista. Ympäristönsuojelulain 16 §:ssä on säädetty maaperän pilaamiskiellosta ja 17 §:ssä on säädetty

pohjaveden pilaamiskiellosta. Määräys on tarpeen, sillä MARA-asetuksen (eräiden jätteiden hyödyntämisestä maarakentamisessa annettu valtioneuvoston asetus 843/2017) soveltamisalan ulkopuolelle jäävä pienimuotoinen jätteen hyödyntäminen voi aiheuttaa roskaantumista ja maaperän ja ympäristön pilaantumisen vaaraa. Jätteen ympäristökelpoisuuden arviointia varten tarvitaan todistus, etteivät MARA-asetuksen mukaiset haitallisten aineiden raja-arvot ylity, tai muu hyväksyttävä todistus, jonka perusteella perustellaan jätteen olevan haitatonta. Hyödynnettävä jäte on aina peitettävä vähintään 10 cm:n kerroksella luonnon maa- tai kiviaineksella. Mara-asetuksessa päällystettäväksi edellytettyjen jätelaatujen osalta jäte on päällystettävä Mara-asetuksessa esitettyllä tavalla. Jätteiden maaperään sijoittamisen kieltäminen pohjavesialueilla on tarpeen pohjaveden ja vesistöjen pilaantumisen ehkäisemiseksi. Maaperään sijoitetusta jättemateriaalista voi liueta maaperään ympäristölle tai terveydelle haitallisia tai vaarallisia aineita, jotka saattavat kulkeutua pohjaveteen. Määräys ilmoituksen tekemisestä ennen hankkeeseen ryhtymistä on perusteltua, jotta kohteiden ja toiminnan valvonta on mahdollista. Viranomaisen voi myös ilmoituksen saatuaan hyvän hallinnon periaatteiden mukaisesti (HL 8 §) tarvittaessa ohjeistaa hankkeeseen ryhtyvää hakemaan toiminnalle ympäristölupaa tai tekemään MARA-asetuksen mukaisen ilmoituksen valtion valvontaviranomaiselle. Määräystä ei sovelleta, mikäli jätteen hyödyntäminen edellyttää ympäristölupaa tai hyödyntämiseen sovelletaan eräiden jätteiden hyödyntämisestä maarakentamisessa annettua valtioneuvoston asetusta (843/2017). Toimijan tulee ennen jätteen hyödyntämistä maarakentamiseen selvittää myös mahdollinen rakennusvalvontaviranomaisen luvan tarve.

20 § Rakennusten polttaminen

Rakennusten ja rakennelmien hävittäminen polttamalla on kielletty. Ympäristönsuojeluviranomainen voi kirjallisesta hakemuksesta myöntää poikkeuksen tästä määräyksestä, mikäli rakennuksen polttaminen on tarpeen pelastusviranomaisen tai vastaavan tahon tarpeen vuoksi. Poikkeuksesta tehtävässä päätöksessä annetaan tarpeelliset määräykset toiminnasta aiheutuvan ympäristön pilaantumisen ehkäisemiseksi.

Perustelut

Ympäristönsuojelulain 202 §:n 3 momentin 1 kohdan mukaan määräykset voivat koskea toimia, rajoituksia ja rakennelmia, joilla ehkäistään päästöjä tai niiden haitallisia vaikutuksia. Rakennusten polttamista ei käsitellä muussa kunnallisessa sääntelyssä eivätkä kokonaiset rakennukset jättesääntelyn mukaisesti ole jätettä, joten määräys on tarpeen, jotta voidaan paikallisesti ehkäistä rakennusten ja rakennelmien hävittäminen polttamalla. Polttamisessa vapautuu runsaasti savukaasuja sekä erilaisia myrkyllisiä yhdisteitä. Poikkeuksen myöntämisellä voidaan tarvittaessa mahdollistaa esimerkiksi pelastusviranomaisen tai sopimuspalokunnan harjoitustoiminta. Asian johdosta tehtävässä päätöksessä voidaan antaa määräyksiä esimerkiksi sammutusvesien johtamisesta ja käsittelystä, etukäteen tehtävistä toimenpiteistä, kuten myrkyllisten tai palamattomien materiaalien poistoista tai muista ympäristönsuojelullisesti tärkeistä asioista tai rajoituksista.

7 KEMIKAALIT

21 § Maanalaisten öljysäiliöiden tarkastaminen ja poistaminen

Vastaavia kuin kauppa- ja teollisuusministeriön päätöksen maanalaisten öljysäiliöiden määräaikaistarkastuksista (344/1983) tarkoittamia säiliöiden tarkastusvälejä sovelletaan koko Laukaan kunnan ja Hankasalmen kunnan alueella.

Käytöstä poistettaessa maanalainen öljysäiliö tulee poistaa maaperästä kaikkine rakenteineen. Ympäristönsuojeluviranomainen voi hakemuksesta myöntää poikkeuksen maanalaisen öljysäiliön poistamisesta, mikäli säiliön poistaminen on teknisesti hyvin vaikeaa tai poistaminen vaarantaa esimerkiksi asuinrakennuksen rakenteet. Poikkeamisesta ei saa aiheutua ympäristön pilaantumista tai sen vaaraa, ja sen edellytyksenä on säiliön tyhjentämisen, puhdistamisen ja tarkastamisen hoitaminen asianmukaiset luvat omaavan tarkastusliikkeen toimesta. Täyttöputki tulee tulpata ja säiliön käyttö estää, ja säiliön sijainti tulee dokumentoida. Suoritetuista toimenpiteistä tulee olla asiakirja, joka on pyydettyessä esitettävä ympäristönsuojeluviranomaiselle.

Perustelut

YSL 202 §:n 3 momentin 1 kohdan mukaan määräykset voivat koskea toimia, rajoituksia ja rakennelmia, joilla ehkäistään päästöjä tai niiden haitallisia vaikutuksia. YSL 16 §:ssä on säädetty maaperän pilaamiskiellosta ja 17 §:ssä pohjaveden pilaamiskiellosta. KTM:n päätöksen (344/1983) sääntelyn tarkoittamien tarkastusvälien ulottaminen koskemaan myös muita kuin pohjavesialueita on Laukaan kunnassa perusteltua maanalaisten öljysäiliöiden suuren määrän vuoksi. Maanalaiset öljysäiliöt aiheuttavat maaperän pilaantumiskäsitin, ja säännöllisellä tarkastamisella voidaan välttää vuotojen syntyminen. Maanalaisten öljysäiliöiden poistaminen on perusteltua, jotta maaperään ei jää sellaisia säiliöitä, joista voi aiheutua maaperän tai pohjaveden pilaantumista. Poikkeus voidaan myöntää, mikäli säiliön maaperään jättämisestä ei aiheudu ympäristön pilaantumisen riskiä, säiliön poistaminen on kiinteistön omistajalle taloudellisesti kohtuutonta tai säiliön poistaminen vaarantaa esimerkiksi maaperän kantavuuden suhteessa rakennuksiin.

22 § Kemikaalien säilyttäminen ja varastointi

Uusien maanalaisten öljy-, polttoaine- ja muiden kemikaalisäiliöiden sijoittaminen pohjavesialueille on kielletty.

Uusi ulkona oleva nestemäisen kemikaalin säiliö on sijoitettava suoja-altaaseen tai allastetun kemikaalia läpäisemättömän rakenteen päälle, jonka tilavuus on 110 % säiliön tilavuudesta. Kaksoisvaippaiseen säiliöön ei edellytetä suoja-allasta, mikäli säiliön rakenne on sellainen, että se pidättää mahdollisen ylitäytön tai vuodon. Jos suoja-allasta ei ole katettu tai se ei ole umpinainen, siihen kertyvät hulevedet on johdettava öljynerottimen kautta hulevesiverkostoon tai puhdistusjärjestelmään. Vedenhankintakäytössä olevilla pohjavesialueilla uudet nestemäisten kemikaalien säiliöt on toteutettava sijoittamalla kaksoisvaipparakenteinen säiliö suoja-altaaseen tai allastetun nestetiiviin rakenteen päälle, jonka tilavuus on 110 % säiliön tilavuudesta.

Kemikaalien varastojen ja säiliöiden on oltava lukittuja tai ulkopuolisten pääsy niihin käsiksi on estettävä muulla tavoin. Varastointi ja säilytys tulee järjestää siten, ettei kemikaalia pääse maaperään, viemäriin, pohjaveteen tai muuhun ympäristöön, ja niin, että haihtuvien yhdisteiden pääsy ilmaan on estetty. Säiliöiden ja astioiden päällysmarkinnasta on käytävä ilmi, mitä kemikaalia säiliö tai astia sisältää. Varastoitaessa kemikaaleja sisätiloissa tulee varastotilan olla viemäröimätön tai kemikaalit säilyttää suoja-altaassa, joka on tilavuudeltaan vähintään 110 % suurimman varastoitavan säiliön tilavuudesta. Uusi ulkona oleva kemikaalien astiavarasto on sijoitettava tiiviille, kantavalle alustalle ja katettava sekä varustettava suurimman varastoitavan säiliön tilavuutta 110 % vastaavalla tiiviillä suoja-altaalla.

Perustelut

YSL 202 §:n 3 momentin 1 kohdan mukaan määräykset voivat koskea toimia, rajoituksia ja rakennelmia, joilla ehkäistään päästöjä tai niiden haitallisia vaikutuksia. YSL 16 §:ssä on säädetty maaperän pilaamiskiellosta ja 17 §:ssä pohjaveden pilaamiskiellosta. Vaarallisten kemikaalien säilyttämistä ja varastointia koskevilla määräyksillä ehkäistään maaperän, pohjaveden ja vesistöjen pilaantumisen vaaraa. Kemikaalien sijoittaminen suoja-altaaseen, josta vuotojen havaitseminen ja poistaminen ovat mahdollisia, on tärkeää maaperän ja pohjaveden suojelemiseksi. Vähäisetkin kemikaalivuodot voivat aiheuttaa merkittävää ympäristön pilaantumista. Mikäli kemikaaleja pääsee vuotamaan viemäriin, voi jätevesien purkupaikalla aiheutua ympäristön pilaantumista. Kemikaalien ja vaarallisten jätteiden vuodot voivat aiheuttaa haittaa viemäriverkostolle ja jätevedenpuhdistamolle. Uusien maanalaisten kemikaali- tai öljysäiliöiden sijoittamisen kieltäminen pohjavesialueilla on perusteltua pohjaveden pilaantumisen ehkäisemiseksi. Vedenhankintakäytössä olevilla pohjavesialueilla uudet nestemäisten kemikaalien säiliöt on toteutettava kaksinkertaisella suojauskella pohjaveden pilaantumisen ehkäisemiseksi. Tällaisilla alueilla mahdolliset vahingot voisivat olla erityisen mittavia. Määräys säiliöiden ja varastojen lukitsemisesta on tarpeen, jotta voidaan estää ilki-vallasta mahdollisesti aiheutuvat kemikaalien vuodot ja ympäristön pilaantuminen.

23 § Polttonesteen täyttö- tai jakelupaikka

Uusi tai rakenteeltaan muutettava tai uudelleen sijoitettava kiinteä polttonesteiden täyttö- ja jakelupaikka, jota ei ole rekisteröity tai joka ei vaadi ympäristölupaa, tulee sijoittaa tiiviille, kemikaaleja läpäisemättömälle pinnoitetulle alustalle, josta mahdolliset vuodot voidaan kerätä talteen. Jakelu- ja täyttöpaikoilla on oltava imeytysainetta ja kalustoa mahdollisten vuototilanteiden varalle.

Tilapäisessä käytössä olevilla, esimerkiksi työmailla sijaitsevilla polttonesteen täyttöpaikoilla säiliön tulee olla kaksoisvaipallinen tai varustettu suoja-altaalla, joka vastaa 110 % säiliön tilavuutta.

Öljy- ja polttonestesäiliö on varustettava laponestolla ja ylitäytönestimellä. Säiliön siirtopumppu tai täytötietku on oltava lukittuna, kun säiliötä ei käytetä.

Perustelut

YSL 202 §:n 3 momentin 1 kohdan mukaan määräykset voivat koskea toimia, rajoituksia ja rakennelmia, joilla ehkäistään päästöjä tai niiden haitallisia vaikutuksia. YSL 16 §:ssä on säädetty maaperän pilaamiskiellosta ja 17 §:ssä on säädetty pohjaveden pilaamiskiellosta. Sellaiset polttonesteiden täyttö- ja jakelupisteet, joihin ei sovelleta nestemäisten polttoaineiden jakeluasemien ympäristönsuojeluvuorokäytöstä annettua valtioneuvoston asetusta (444/2010) aiheuttavat ympäristön pilaantumisen vaaraa, mikäli polttonesteitä tai öljyjä tai vastaavia aineita pääsee vuotamaan maaperään ja kulkeutumaan pohjaveeseen tai vesistöihin. Ympäristönsuojelumääräykset ovat tarpeen tällaisen pilaantumisen välttämiseksi koko alueella. Määräys kemikaaleja läpäisemättömästä alustasta on tarpeen, jotta voidaan ehkäistä mahdollisesti esiintyvien vuotojen pääsyn maaperään. Imeytysainetta on oltava mahdollisten suurempien vuotojen aiheuttaman ympäristön pilaantumisen rajoittamiseksi. Määräysten soveltaminen koko alueella on perusteltua maaperän ja pohjaveden pilaamisen ehkäisemiseksi. Määräys öljy- ja polttonestesäiliöiden ylitäytönestosta ja laponestosta on tarpeen huolimattomuudesta mahdollisesti aiheutuvien kemikaalivuotojen ehkäisemiseksi. Säiliön täyttötietkun ja siirtopumpun lukitseminen on tarpeen ilkeistä mahdollisesti aiheutuvien kemikaalivuotojen ehkäisemiseksi.

8 MUUT TOIMINNOT

24 § Maalämpöjärjestelmien rakentaminen

Uusia maalämpökaivoja tai -keruuputkistoja ei saa sijoittaa pohjavesialueille tai alle 500 metrin etäisyydellä vedenottamosta ilman vesilain mukaista lupaa. Lämmönkeruunesteenä ei saa käyttää terveydelle tai ympäristölle vaarallisia aineita.

Rakennettaessa maalämpöjärjestelmiä on huolehdittava siitä, ettei maalämpökaivojen poraamisessa syntyvä kiviainesta tai veden ja kiintoaineksen muodostamaa lietettä joudu suoraan vesistöön, viemäriverkostoon tai katu- ja puistoalueelle. Energiakaivon poraamisessa ja kiviaineksen säilyttämisessä on huolehdittava, ettei haitallista pölyämistä tapahdu.

Perustelut

YSL 202 §:n 3 momentin 1 kohdan mukaan määräykset voivat koskea toimia, rajoituksia ja rakennelmia, joilla ehkäistään päästöjä tai niiden haitallisia vaikutuksia ja 3 momentin 6 kohdan mukaan määräykset voivat koskea valvontaa varten tarpeellisten tietojen antamista. YSL 17 §:ssä on säädetty pohjaveden pilaamiskiellosta. Tämän vuoksi on perusteltua rajoittaa uusien maalämpökaivojen tai -putkistojen rakentamista pohjavesialueella tai alle 500 metrin etäisyydellä vedenottamosta niiden aiheuttaman pohjaveden pilaantumisriskin vuoksi. Pohjaveden pilaantumisen vaaraa aiheuttaa sekä maalämpökaivojen poraaminen, että mahdolliset lämmönkeruunesteen vuodot. Lämmönkeruunesteenä käytettävän aineen mahdolliset vuodot voivat aiheuttaa ympäristön pilaantumista ja vaaraa pohjavedelle. Siirtoputken voi sijoittaa myös pohjavesialueelle, jos siitä ei aiheudu pohjaveden pilaantumisen vaaraa. Energiakaivojen poraamisen yhteydessä voi syntyä merkittäviä määriä kiviainesta, pölyä ja lietettä, joka voi paikallisesti aiheuttaa voimakasta veden samentumista sekä lietteen kertymistä puroihin, noroihin, ojiin ja vesistöihin. Tämä voi aiheuttaa muutoksia vesistön tai muun vesiympäristön elinolosuhteisiin ja pilata vedenlaatua. Viemärisissä liete saattaa aiheuttaa tukkeutumista ja vaikeuttaa jätevedenkäsittelyä tai rikkoa viemäriputkistoja.

25 § Lumen vastaanottopaikat

Lumen vastaanottopaikat tulee sijoittaa ja toteuttaa siten, että sulamisvedet eivät aiheuta ympäristön pilaantumista tai sen vaaraa. Sijoituspaikkaa ei tule perustaa ranta-alueelle, jäälle, vesistöön tai pohjavesialueelle. Lumen sijoituspaikka on siivottava välittömästi lumien sulamisen jälkeen.

Perustelut

YSL 202 §:n 3 momentin 1 kohdan mukaan määräykset voivat koskea toimia, rajoituksia ja rakennelmia, joilla ehkäistään päästöjä tai niiden haitallisia vaikutuksia. YSL 17 §:ssä on säädetty pohjaveden pilaamiskiellosta. Ajoväyliltä, kaduilta ja muilta alueilta poistettava lumi saattaa sisältää roskia, öljyä, polttoainejäämiä sekä muita haitta-aineita. Määräykset ovat tarpeen sulamisvesien aiheuttaman ympäristön pilaantumisen vaaran sekä roskaantumisen ehkäisemiseksi.

26 § Erotinlaitteistot

Pohjavesialueilla uusien teollisuuskiinteistöjen piha- ja pysäköintialueet ja isojen asuin- tai työpaikkakiinteistöjen pysäköintiin käytettävät alueet on varustettava hiekan- ja öljynerottimella ja tarpeen mukaan muilla asianmukaisilla erotinlaitteistoilla, mikäli toiminnasta tai pysäköinnistä voi aiheutua hulevesien likaantumista haitta-aineilla. Alue on muotoiltava ja päällystettävä siten, että hulevedet kulkevat erotinlaitteistojen kautta.

Perustelut

YSL 202 §:n 3 momentin 1 kohdan mukaan määräykset voivat koskea toimia, rajoituksia ja rakennelmia, joilla ehkäistään päästöjä ja niiden haitallisia vaikutuksia. Teollisuuskiinteistöjen toiminnasta piha-alueella tai pysäköinnistä, tai isojen asuin- tai työpaikkakiinteistöjen pysäköinnistä, voi aiheutua haitta-aineiden joutumista hulevesiin. Hulevesien mukana haitta-aineet, kuten öljyhiilivedyt voivat joutua maaperään, pohjaveteen tai vesistöön, ellei niitä pysäytetä erotinlaitteistoihin.

9 POIKKEAMINEN**27 § Poikkeaminen ympäristönsuojelumääräyksistä**

Kunnan ympäristönsuojeluviranomainen voi kirjallisesta hakemuksesta myöntää tapauskohtaisesti poikkeuksen näistä määräyksistä YSL 202 §:n 4 momentin mukaisesti. Poikkeamiselle on oltava erityinen syy. Määräyksestä poikkeaminen ei saa aiheuttaa ympäristön pilaantumista tai sen vaaraa eikä vaarantaa näiden ympäristönsuojelumääräysten tavoitteiden toteutumista. Poikkeamisesta ei saa muodostua uutta käytäntöä. Harkittaessa poikkeamista 12 §:n mukaisista vähimmäissuojeluehtoista, otetaan huomioon jäteveden määrä ja laatu, maaston kaltevuus, maaperän laatu sekä muut erityiset olosuhteet. Ympäristönsuojelumääräyksistä poikkeamisesta peritään ympäristönsuojeluviranomaisen taksan mukainen maksu.

Perustelut

Kunnan ympäristönsuojeluviranomainen voi kirjallisesta hakemuksesta myöntää tapauskohtaisesti poikkeuksen näistä määräyksistä YSL 202 §:n 4 momentin mukaisesti. Poikkeamista ei kyseessä olevan määräyksen perusteella voida kuitenkaan myöntää lainsäädännössä asetetuista reunaehdoista ja vähimmäisvaatimuksista. Poikkeaminen käsitellään hallintolain (434/2003) mukaisesti. Ympäristönsuojeluviranomaisen tekemään päätökseen haetaan muutosta siten, kuin ympäristönsuojelulaisissa säädetään muutoksenhausta. Ympäristönsuojelumääräyksistä poikkeamisesta voidaan periä maksu YSL 205 §:n 2 momentin 1 kohdan perusteella.

10 MÄÄRÄYSTEN RIKKOMINEN JA SEURAAMUKSET**28 § Ympäristönsuojelumääräysten rikkomisen tai laiminlyönnin seuraamukset**

Näiden määräysten noudattamista valvoo kunnan ympäristönsuojeluviranomainen. Valvontaviranomainen voi kehottaa ja tarvittaessa määrätä ryhtymään toimiin rikkomuksen tai laiminlyönnin oikaisemiseksi.

Perustelut

Ympäristönsuojelumääräykset perustuvat ympäristönsuojelulakiin, ne ovat sitovia ja annetaan yleisesti noudatettaviksi. Määräysten rikkomisen tai laiminlyönnin pakkokeinoista ja seuraamuksista säädetään ympäristönsuojelulain 18 luvussa. Ympäristön turmelemisesta säädetään rikoslain 48 luvun 1–4 §:ssä ja ympäristönsuojelulain rikkomisesta YSL 225 §:ssä.

11 VOIMAANTULO

29 § Ympäristönsuojelumääräysten voimaantulo

Nämä ympäristönsuojelumääräykset tulevat voimaan molempien kuntien kunnanvaltuustojen hyväksymisen jälkeen, ja lainvoimaiseksi tultuaan ne korvaavat Laukaan kunnan ympäristönsuojelumääräykset (Laukaan kunnanvaltuusto 13.12.2004 § 45) sekä Hankasalmen ympäristönsuojelumääräykset (Hankasalmen kunnanvaltuusto 12.3.2012 § 6).